

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.241/2025. számú ügyben Szegeden, 2025. június 17. napján megtartott tanácsülésen meghozta a 6. sorszámú

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 és társai ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2025. január 23. napján kihirdetett *I.B.47/2025/2.* számú ítéletének vádlott2 II. rendű vádlottra vonatkozó részét *megváltoztatja*:

vádlott2 II. rendű vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (4) bekezdés *a) pont 1. fordulat* és (7) bekezdés *ba) pont*] *minősíti*.

A vádlott2 II. rendű vádlott által fizetendő elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét 1.358.084.- (egymillió-háromszázötvennyolcezer-nyolcvannégy) forintba felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek vádlott2 II. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja* azzal, hogy vádlott2 II. rendű vádlott 2023. február 14. napjától 2023. október 12. napjáig bűnügyi felügyeletben volt.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék a fenti ítéletével a 2022. május 11. napjától 2023. február 13. napjáig előzetes fogvatartásban volt vádlott2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettében [Btk. 399. § (4) bekezdés *a) és b) pont* és (7) bekezdés *ba) pont*].

[2] Ezért vádlott2 II. r. vádlottat – mint különös visszaesőt – 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy a II. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

[3] A II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a II. r. vádlott által 2022. május 11. napjától 2023. február 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

[4] A II. rendű vádlottal szemben a Szolnoki Járásbíróság 8.B.89/2015/52. számú ítéletével kiszabott 4 év börtönbüntetés végrehajtása kapcsán alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

[5] vádlott2 II. r. vádlottal szemben 479.000.-Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[6] Az eljárás során lefoglalt 59.007 doboz zárjegy nélküli különféle cigarettát, 138 db csomagban 66.368 g vágott dohányt és összesen 1590 db különféle nikotin tartalmú márkanév terméket, valamint összesen 12.649 doboz különféle zárjegy nélküli cigarettát elkobozta. Kötelezte a II. r. vádlottat, hogy fizessen meg az államnak 1.028.900.-Ft büntügyi költséget.

[7] Az elsőfokú ítélet ellen vádlott2 II. rendű vádlott és védője jelentett be fellebbezést a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítése érdekében.

[8] Az elsőfokú ítélet vádlott1 I. rendű vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

[9] A II. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása a nyomozati eljárás kezdeti szakaszában történt, és tényfeltáró tartalma a más terheltekre vonatkozó bizonyítást és a bűnösségre vonatkozó megállapítást meghatározó mértékben elősegítette, ekként álláspontja szerint nagyobb súllyal értékelendő enyhítő körülményként. Egyebekben előadta, hogy a folytatólagoosság ellenére a bűncselekmény elkövetéséből a II. rendű vádlottnak nem származott olyan vagyongyarapodása, ami jelentősnek minősülhetne, és ez a vagyoni haszon a vádlott egyébkénti életviteléhez viszonyítottan nem eredményezte a bűnelkövetésből történő megélhetésre való berendezkedést. Előadta, hogy a bűncselekmény elkövetése óta nem indult más büntetőeljárás a vádlottal szemben, amely megbánására és életvitelének, szemléletének megváltozására utal. Álláspontja szerint értékelésen kívül maradt a vádlott életkora és az, hogy munkahelyén állandó és kiemelkedő tevékenységet végez. Kifejtette továbbá, hogy mivel a vádlott cselekménye kapcsán más jogági szankciók is érvényesítésre kerültek a jövedéki bírság kiszabása okán, ekként a büntetőjogi következmények és a közigazgatási határozatból következő jelentős vagyoni kötelezés együttes értékelést kíván. Összességében az enyhítő körülmények nagyobb nyomattal értékelését és a szabadságvesztés mértékének enyhítését indítványozta.

[10] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.35/2025/9. számú átiratában az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő, és a bejelentett fellebbezések irányára figyelemmel korlátozott terjedelmű felülbírálatát indítványozta. Indítványozta a tényállás és a jogi indokolás helyesbítését, összességében pedig az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részének megváltoztatását akként, hogy a II. rendű vádlott folytatólagoosan elkövetett pénzmosás büntettként [Btk. 399. § (4) bekezdés a) és b) pont és (7) bekezdés ba) pont] értékelt cselekményét a másodfokú bíróság minősítse folytatólagoosan elkövetett pénzmosás büntettként [Btk. 399. § (4) bekezdés b) pont 7. fordulat és (7) bekezdés ba) pont], valamint kötelezze a II. rendű vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült további 329.184,- Ft büntügyi költség megfizetésére, az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseinek pedig vádlott2 II. rendű vádlott vonatkozásában a helybenhagyását.

[11] A büntetés enyhítése érdekében bejelentett védelmi fellebbezések alaptalanok és az ítéltábla az ügyészség eltérő jogi minősítésre vonatkozó álláspontját részben osztotta.

[12] A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mivel az arra jogosultak a törvényes határidőn belül nyilvános ülés tartását nem kérték.

[13] Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések irányára figyelemmel [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont] az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (3) bekezdésében írt korlátok között bírálta felül, ugyanakkor a másodfokú felülbírálat a Be. 606. § (3) bekezdésében írt korlátok között kiterjedt a Be. 590. § (5), (5a) és (7) bekezdésében írtakra is.

[14] Megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a II. r. vádlottnak az előkészítő ülésen a bűnösség beismerésére vonatkozó és a tárgyalásról lemondó nyilatkozatát törvényesen elfogadva, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[15] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással azonos ítéleti tényállást állapított meg és nem valósított meg olyan abszolút (Be. 607. § (1) bekezdés, Be. 608. § (1) bekezdés), vagy relatív (Be. 609. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezést eredményezne és ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárná.

[16] Az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[17] A másodfokú bíróság a jövedéki termékek kapcsán – osztva az ügyészség álláspontját – az elsőfokú ítélet keretjogszabályokra való hivatkozásokat tartalmazó [124], [214]-[251] bekezdéseit az ítélet jogi indokolási részébe utalta, miután a törvényszék azokat ítéletszerkesztési hiba következtében a tényállásban tüntette fel. Ezzel nem sérül a vádirati tényálláshoz kötöttség, hiszen ezen megállapításokat a vádirati tényállás azért tartalmazza, mert a vádiratnak nincs indokolása (Szegedi Ítéltábla Bf.I.106/2023/11.).

[18] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II. r. vádlott cselekménye tekintetében a pénzmosás büntette Btk. 399. § (4) bekezdésének a) és b) pontjában írt elkövetési magatartásait együttesen megállapította.

[19] A Btk. 399. § (4) bekezdése szerint pénzmosást követ el az is, aki a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó vagyont az a) pont szerint megszerzi, felette rendelkezési jogot szerez, vagy a b) pont alapján megőrzi, elrejt, kezeli, használja, felhasználja, átalakítja, átruházza, elidegenítésében közreműködik.

[1] A fellebbviteli főügyészség fentiekre vonatkozó álláspontját annyiban osztotta az ítéltábla, hogy a törvényszöveg értelmezése alapján az a) és b) pont együttes megállapításának nincs helye. A fellebbviteli főügyészség kifejtette, hogy a b) pontban meghatározott elkövetési magatartások szükségképpen magukba foglalják az a) pontban szabályozott egyes elkövetési magatartásokat, ezért az a) és b) pontban írt elkövetési magatartások együttes megvalósítása esetén kizárólag a b) pontban megjelölt releváns elkövetési magatartás állapítható meg. Ez utóbbi álláspontot az ítéltábla ugyanakkor nem osztotta, ugyanis a pénzmosás a jövedéki adózás alól elvont dohánytermék megszerzésével befejezetté vált, az ezt követő egyéb magatartások büntetlen utócslekménynek minősülnek, amely körülménynek legfeljebb a büntetés kiszabása szempontjából van jelentősége (súlyosító körülményként).

[20] Ekként a II. r. vádlott cselekményének minősítése helyesen a Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulata és (7) bekezdés ba) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntette.

[21] Az ítéltábla a büntetés kiszabása körében további enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a II. r. vádlott a beismerő vallomását előkészítő ülésen tette és a

tárgyaláshoz való jogáról lemondott, valamint hosszabb ideje állt büntetőeljárás hatálya alatt. További súlyosító körülményként értékelte az ítéltábla, hogy a jövedéki adózás alól elvont dohányterméket a II. r. vádlott nem csak megszerezte, hanem azt át is ruházta.

[22] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bűnösségi körülményeket figyelembe véve a Btk. 79. §-a szerinti büntetési céloknak megfelelő szabadságvesztés kiszabását látta indokoltnak. A szabadságvesztésnek - az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel - a törvényi középértéktől a vádlott javára eltérő, az ügyészség mértékes indítványával egyezően kiszabott tartama mértéktartó volt, ekként annak lényeges enyhítését az ítéltábla nem találta indokoltnak.

[23] Minderre figyelemmel a büntetés enyhítését célzó fellebbezések nem vezettek eredményre.

Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy a Be. 574. § (1)-(4) bekezdése értelmében a bíróság a vádlottat a 145. § (1) bekezdésében meghatározott bűnügyi költség viselésére kötelezi, ha őt bűnösnek mondja ki. A vádlottat csak azzal a cselekménnyel vagy a tényállással azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a bűnösségét vagy a felelősségét megállapították. A vádlottat nem lehet kötelezni annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely – nem az ő mulasztása folytán – szükségtelenül merült fel, vagy amelynek viselésére a törvény alapján mást kell kötelezni. A bíróság a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség viselésére. Ha a bűnügyi költség vagy annak meghatározott része a bűnösnek kimondott vádlottak szerint nem különíthető el, a bíróság a vádlottakat egyetemlegesen kötelezi a bűnügyi költség viselésére. A következetes bírói gyakorlat szerint több vádlott esetén az előkészítő ülésen bűnösségét beismerő vádlottat a teljes bűnügyi költség megfizetésére kell kötelezni, majd a vádlott-társakkal szemben lefolytatott eljárás jogerős befejezése után egyszerűsített felülvizsgálat keretében kell a bűnügyi költség tekintetében rendelkezni arról, hogy a bűnügyi költséget a jelen ügy vádlottja és társai milyen összegben kötelesek egyetemlegesen viselni (Szegedi Ítéltábla Bf.I.587/2021/7., Bf.III.57/2022/22.). Tekintettel arra, hogy vádlott2 II. rendű vádlott cselekvőségével összefüggésben a nyomozati eljárás során további 329.184,- Ft bűnügyi költség (szakértői szakértői díj) merült fel, a II. rendű vádlott ennek a költségnek a megfizetésére is köteles, ekként II. rendű vádlott által fizetendő elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét a rendelkező részben írtak szerint felemelte.

[24] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni, hogy a II. rendű vádlott 2023. február 14. napjától 2023. október 12. napjáig helységi közigazgatási területének elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt állt, azóta szabadlábon van, ekként ezt pótolta. A bűnügyi felügyeletnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítására nem került sor, arra figyelemmel, hogy a bűnügyi felügyelet a település közigazgatási területének elhagyását tiltotta.

[25] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.241/2025/6. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.47/2025/2. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2025. június 17.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke